

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 194.630 van 24 juni 2009
in de zaak A. 191.973/X-14.126.**

In zake :

1. Lambertus VAN BOGAERT,
2. Wilhelmina VAN VUGT,
die woonplaats kiezen bij
advocaat M. CILISSEN,
kantoor houdende te 3600 GENK,
Grotestraat 122

tegen :

de stad LOMMEL,
die woonplaats kiest bij
advocaat S. BUTENAERTS,
kantoor houdende te 1080 BRUSSEL,
Leopold II laan 180.

tussenkommende partij :

de v.z.w., Katholiek Secundair Onderwijs Sint-Willibrord
(WICO),
die woonplaats kiest bij
advocaat W. MERTENS,
kantoor houdende te 3580 BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het enig verzoekschrift dat Lambertus VAN BOGAERT en Wilhelmina VAN VUGT op 27 maart 2009 hebben ingediend, en waarin zij de schorsing van de tenuitvoerlegging vorderen van het besluit van 26 januari 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Lommel houdende afgifte van de voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning aan de v.z.w. WICO voor het slopen van bestaande gebouwen en verhardingen, het rooien van bomen en de uitbreiding van de bestaande schoolgebouwen met een nieuwbouw te Lommel, Pieter Breugheldreef 4, kadastraal bekend sectie A, nrs. 189/l8, 189/m7, 189/m8 en 189/y 602;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur A. EYLENBOSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 mei 2009 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 juni 2009;

Gehoord het verslag van staatsraad S. DE TAEYE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. CILISSEN, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van advocaat E. BAILLIEN, die loco advocaat S. BUTENAERTS verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat W. MERTENS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur A. EYLENBOSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. De rechtspleging

Met een verzoekschrift van 17 april 2009 heeft de v.z.w. Katholiek Secundair Onderwijs Sint-Willibrord (WICO) gevraagd om in het geding te mogen tussenkomen. Er is grond om het verzoek in te willigen.

2. De feiten

2.1. Op 23 oktober 2008 (datum van het ontvangstbewijs) dient de v.z.w. WICO bij het stadsbestuur van Lommel een aanvraag in tot stedenbouwkundige vergunning voor het slopen van bestaande gebouwen en verhardingen, het rooien van bomen en de uitbreiding van de bestaande schoolgebouwen met een nieuwbouw op percelen gelegen te Lommel, aan de Pieter Breugheldreef 4, kadastraal bekend sectie A, nrs. 189/18, 189/m7, 189/m8 en 189/y 602.

Blijkens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 20 maart 1978 vastgestelde gewestplan Neerpelt-Bree zijn de betrokken percelen gelegen in woongebied. Zij zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De verzoekende partijen wonen aan de Hans Memlingdreef 8. Hun perceel is langs de achterzijde gescheiden van de bouwplaats, door een strook van 10 m die eigendom is van de stad Lommel.

2.2. Ter gelegenheid van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 31 oktober 2008 tot en met 30 november 2008, dient de eerste verzoekende partij op 28 november 2008 een bezwaar in tegen de aanvraag.

2.3. Voor de realisatie van het ontwerp moeten verschillende bomen gerooid worden. Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 20 januari 2009 gunstig mits naleving van het door de dienst Bosbeheer goedgekeurde compensatievoorstel.

2.4. Bij besluit van 26 januari 2009 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Lommel de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden.

Dit is het bestreden besluit

3. De ontvankelijkheid

De tussenkomenende partij werpt de onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing op. Aangezien de vordering, zoals hierna zal blijken, moet worden verworpen omdat niet is voldaan aan de grondvoorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, bestaat er vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen.

4. De grondvoorwaarden tot schorsing

Krachtens artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

5. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

5.1. Het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel

De verzoekende partijen voeren als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan wat volgt:

“Door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing worden beide verzoeker(s) op ernstige wijze beknot in hun eigendomsrechten aangezien men middels huidige beslissing de bouwmogelijkheden en inrichting op het perceel dat eigendom is van de Stad Lommel reeds voorziet en voorbereidt (men voorziet op de percelen in de huidige aanvraag een parking zonder specifieke toegang).

Voornoemd perceel van 10 meter is evenwel door de Stad Lommel in gebruik gegeven aan aanpalende eigenaars die hierop aanplantingen hebben aangebracht. Verzoekers zijn één van hen.

Onnodig te zeggen dat bovendien de auditieve en visuele hinder, de schending van de rust/privacy o.a. als gevolg van de grote verkeerstoename (meer dan een verdubbeling) leidt tot een ernstige en onherstelbare inbreuk op de woonkwaliteit en het genot van woning en tuin van de verzoekende partij.

Vast staat dat het om voorgaande redenen voor de verzoekende partij niet meer mogelijk is op een normale, rustige manier van zijn eigendom te genieten.

Dit alles heeft voor gevolg dat de verzoekende partij -bij gebrek aan een schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit- zijn wooncomfort ook in de komende jaren onherstelbaar aangetast zal zien en de hiermee gepaard gaande onaanvaardbare hinder lijdzaam zal moeten ondergaan, zodat niet kan worden miskend dat het ernstig nadeel dat de verzoekende partij ingevolge de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit lijdt, helemaal niet kan worden hersteld.

Dat concludante dan ook meent dat zij -gelet op het bovenstaande- voldoende concrete en precieze gegevens aanbrengt die aannemelijk maken dat (het toekennen van de voorwaardelijke vergunning strekkende tot) het slopen van bestaande gebouwen en verhardingen, het rooien van bomen en de uitbreiding van de bestaande schoolgebouwen met een nieuwbouw onmiddellijk nabij zijn woning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten van de Raad van State”.

5.2. Beoordeling

5.2.1. Overeenkomstig artikel 8, 3/ van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State dient het enig verzoekschrift een uiteenzetting van de feiten te bevatten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen.

Die bepaling dient zo te worden opgevat dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer

concrete gegevens moet aanvoeren die erop wijzen dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan ondergaan. Het moet voor de Raad van State immers mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn zich tegen de door de verzoekende partij aangevoerde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen zal moeten geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

5.2.2. Met hun beweringen dat het “onnodig (is) te zeggen dat bovendien de auditieve en visuele hinder, de schending van de rust/privacy o.a. als gevolg van de grote verkeerstoename (meer dan een verdubbeling) leidt tot een ernstige en onherstelbare inbreuk op de woonkwaliteit en het genot van woning en tuin van de verzoekende partij”, dat het “vast staat dat het om voorgaande redenen voor de verzoekende partij niet meer mogelijk is op een normale, rustige manier van zijn eigendom te genieten”, tonen de verzoekende partijen geen concreet moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan, zoals bedoeld onder randnummer 5.2.1.

5.2.3. Het bestreden besluit heeft bovendien uitdrukkelijk geen betrekking op de strook van 10 meter, eigendom van de stad Lommel. In zoverre de verzoekende partijen hun moeilijk te herstellen ernstig nadeel hierop betrekken, kan het evenmin worden aangenomen.

5.3. De tweede constitutieve schorsingsvoorwaarde is derhalve niet vervuld.

OM DIE REDENEN BESLIST DE RAAD VAN STATE :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de v.z.w. Katholiek Secundair Onderwijs Sint-Willibrord (WICO) in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de tussenkomst wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig juni 2009, door :

de H.	S. DE TAEYE,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

S. DE TAEYE.